

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 733/2013-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. decembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti W., s. r. o., P., zastúpenej advokátom JUDr. R. K., P., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 3108/2000 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti W., s. r. o., **o d m i e t a** ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. júla 2013 doručená sťažnosť spoločnosti W., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa

čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 3108/2000.

2. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že *„Návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 19. 09. 2000 (podaným pôvodným oprávneným – S., a. s... B...) sa oprávnený domáhal vymoženía pohľadávky, judikovanej platobným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky, zo dňa 22. 07. 1992, ktorý sa stal právoplatným a vykonateľným 29. 01. 1994, sp. zn.: RO 476/92... zaplataenia sumy 52.220,- Sk spolu s príslušenstvom. Predmetná vec je aktuálne vedená na Okresnom súde Nové Zámky pod spis. značkou: 16 Er 3108/2000, medzi účastníkmi konania, ktorými sú aktuálne na strane oprávneného – S., a. s... B... a na strane povinného - v 1. rade R. L., v 2. rade R. L., v 3. rade M. L. a v 4. rade J. G...“*

Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15. 12. 2010, postúpil oprávnený – S., sťažovateľovi - spoločnosti W., s. r. o... pohľadávku, ktorá je predmetom exekučného konania vedeného na Okresnom súde pod sp. značkou: 16 Er 3108/2000. Z uvedeného dôvodu zaslal sťažovateľ v pozícii nového veriteľa, Okresnému súdu Nové Zámky dňa 25. 05. 2011 návrh na zmenu účastníka konania zo dňa 23. 05. 2011...

Nakoľko exekútor a ani sťažovateľ neobdržali rozhodnutie Okresného súdu, ktorým by podanej žiadosti na zmenu účastníka konania vyhovel, resp. neobdržali žiadne oznámenie o akomkoľvek rozhodnutí týkajúcom sa podaného návrhu zo dňa 23. 05. 2011, zaslal sťažovateľ dna 15. 10. 2012 Okresnému súdu opätovnú žiadosť o rozhodnutie o návrhu na zmenu účastníka konania... Na túto však tiež do dňa podania tohto návrhu neobdržal žiadnu odpoveď, resp. nezaznamenal žiaden úkon zo strany Okresného súdu, ktorým by reagoval na podaný návrh na zmenu účastníka konania ako aj opätovnú žiadosť...“.

3. Sťažovateľka ústavnému súdu navrhla, aby vydal nález tohto znenia:

„Okresný súd Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 3108/2000 porušil základné právo spoločnosti W., s. r. o, na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jej právo na prejednanie veci v

primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Okresnému súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 3108/2000 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

Spoločnosť W., s. r. o. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 1.000,00 Eur... ktoré jej je Okresný súd Nové Zámky povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Nové Zámky je povinný zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu sťažovateľa v sume 331,12 €...“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

6. Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej sťažnosť nemôže podať fyzická alebo právnická osoba, ktorá síce namieta porušenie základných práv

alebo slobôd iných osôb, avšak nie svojich (I. ÚS 56/98). Sťažnosti, v ktorých sťažovatelia nenamietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní odmieta ako podané osobami zjavne neoprávnenými (III. ÚS 41/00, I. ÚS 43/98, II. ÚS 128/95). O návrhu podanom zjavne neoprávnenou osobou možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody sťažovateľa, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a osobou sťažovateľa, prípadne z iných dôvodov. Za návrh podaný niekým zjavne neoprávneným preto možno považovať návrh, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody sťažovateľa, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 26/06).

7. Podľa § 92 ods. 2 a 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže navrhovateľ alebo ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené, alebo na koho prešli, navrhnúť, aby do konania na miesto doterajšieho účastníka vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli. Súd vyhovie návrhu, ak sa preukáže, že po začatí konania nastala právna skutočnosť uvedená v odseku 2, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto navrhovateľa; súhlas odporcu alebo toho, kto má vstúpiť na jeho miesto, sa nevyžaduje. Právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú zachované.

8. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd z obsahu sťažnosti, jej príloh a zo súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 16 Er 3108/2000 zistil, že sťažovateľka v predmetnom súdnom konaní vedenom okresným súdom dosiaľ nemá postavenie účastníka konania, lebo okresný súd do podania tejto sťažnosti o jej návrhu na zmenu účastníkov konania nerozhodol. Teda osobou oprávnenou v exekučnom konaní je ešte stále S., a. s. B., a preto sťažovateľka nie je osobou oprávnenou na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (mutatis mutandis II. ÚS 113/02, III. ÚS 162/09). Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť ako celok odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú zjavne

neoprávnenou osobou. Navyše, z oznámenia predsedu okresného súdu zo 16. septembra 2013 *inter alia* vyplýva, že takýto návrh na zmenu oprávneného, podaný či už zo strany oprávneného alebo sťažovateľky, okresnému súdu doteraz doručený ani nebol. V tejto súvislosti ústavný súd už iba dodáva, že je síce pravdou, že sťažovateľka k sťažnosti priložila aj jej podania z 23. mája 2011 a 15. októbra 2012, na základe ktorých mal byť podaný návrh na zmenu účastníka konania, z ktorých ale nijako nevyplýva, že tieto podania aj boli riadne doručené okresnému súdu.

9. V neposlednom rade pozornosti ústavnému súdu neušlo, že k sťažnosti priložené splnomocnenie pre advokáta z 12. júla 2013 je udelené pre konanie vedené na ústavnom súde „... *vo veci podania sťažnosti proti porušovaniu základných práv a slobôd medzi účastníkmi W., s. r. o., c/a Okresný súd Bratislava III*“. *Vzhľadom na uvedené a na znenie § 20 ods. 2 in fine zákona o ústavnom súde je bez právneho významu poukazovať na súvisiace konania. Uvedená vada posudzovanej sťažnosti by sama osebe bola dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre nesplnenie zákonných náležitostí.*

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2013